



Лістапад уводзіць нас у таямніцу Назарэту, прыбліжаючы яе цераз заснавальніцу сёстраў-назарэтанкаў.

12 лістапада 1842 г. у Рашковай Волі недалёка ад Варшавы нарадзілася Францішка Сядліская, пазнейшая маці Марыя ад Езуса, Добрага Пастыра. З ранняга дзяцінства яна была закахана ў Богу і толькі ў Ім бачыла крыніцу, мэту і змест свайго існавання. Яна захацела прысвяціць сваё жыццё выключна Боскаму Узлюбленаму, але пачаць манаскае жыццё змагла, згодна волі духоўнага кіраўніка, толькі ў 30 гадоў! Маладая асоба была цалкам аддана Хрысту і Яго службе.

Маладая Францішка разглядаецца і адчувае патрэбы свету, Касцёла і Айчыны. Яна заўважае ўбогіх, хворых, дзяцей-сіротаў. Прызыў дапамагчы нясецца адусюль. Таму ў гэты час паўстаюць шматлікія манаскія супольнасці дзеля таго, каб ахапіць сваёй малітвай і канкрэтнай дапамогай усіх дзяцей Касцёла. † Францішка затрымлівае свой позірк на сям'і. Яна разумее, якім вялікім скарбам грамадства з'яўляюцца здаровыя, шчаслівыя сем'і і адначасова бачыць, колькі небяспек ім пагражае! Сузіраючы таямніцу жыцця Святой Сям'і і ўсё больш успрымаючы настойлівую просьбу аб дапамозе сем'яў, якія знаходзіліся пад пагрозай, сястра распазнае Божы замысел. У 1973 г. яна засноўвае супольнасць сёстраў Найсвятэйшай Сям'і з Назарэта, харызматам і місіяй якой будзе "пашырэнне Валадарства Божай Любові ў сабе і сярод іншых, асабліва ў сем'ях".

У Беларусі сёстры-назарэтанкі працуюць у 8 мясцовасцях: у Гродне і Навагрудку, у Лідзе і Мінску, у Маладзечне і Сморгоні, у Будславе і Івянцы. Пераважным чынам яны займаюцца апостальскай дзейнасцю, катэхізуючы, працуючы ў парафіях. Аднак верныя галоўнай мэце іхняй дзейнасці, яны арганізуюць сустрэчы і рэкалекцыі для ўсіх сем'яў, кіруюць таварыствамі імя Найсвятэйшай Сям'і. Адначасова ў духоўным плане назарэтанкі ахопліваюць усе сем'і сваёй штодзённай малітвай. Асабліва ў лістападзе мы давяраем Богу і Святой Сям'і ўсе вашы інтэнцыі, адгаворваючы Навэнну да нашай благаславёнай заснавальніцы маці Марыі ад Езуса, Добрага Пастыра.

Аналагічна як у пару жыцця с. Францішкі Сядліскай, так і цяпер сем'і знаходзяцца пад пагрозай разводаў, здрадаў, рознага роду паталогій. Але ж вядома: якая – сям'я – такая будзе дзяржава і ўвесь свет. Таму так істотна моцнае "ўкараненне" ў Богу, каб не "згарэць" у духоўным плане, каб не замучыцца, любячы мужа (жонку) і дзяцей, каб не адпала жаданне служыць. Благаславёная Францішка Сядліская не пераставала да канца жыцця, нягледзячы на цяжкую хваробу, абвяшчаць Божую Любоў словам і чынам.

Найсвяцейшая Сям'я! Благаслаў і ахоўвай усе сем'і свету!

Аўтар: Сястра М. Клара ад Святой Тройцы
15.11.2009 21:13

Яна служыла ахвярна сёстрам і кожнай асобе, якая патрабавала дапамогі. А сілы і моц чэрпала ў Богу! Сястра-заснавальніца паверыла ў Яго Любоў, прыняла яе і дзялілася ёй. Мы павінны зрабіць тое ж самае! Бог любіць нас! Ён жа звяртаецца да нас: “Ты – дарагі ў маіх вачах, набыў вартасці і Я люблю цябе” (Іс 43, 4). Таму давайце “паглыбімся” ў акіян Божай Любові, а свае сем'і даверым заступніцтву благаславёнай Францішкі Сядліскай, аб'ядноўваючыся ў кароткім малітоўным закліку з сёстрамі-назарэтанкамі: “Езу, Марыя, святы Юзаф апякуйцеся намі!”